

Ljudguide till Lunds Stadspark, utskrift

Del 6. Trappan

Om du vänder dig om mot den idegranskog du nyss kom från, och lyfter blicken mot himlen, kan du se de höga smala topparna på två fina nutkacypresser – ett ståligt, amerikanskt barrträd med smala, spetsiga kronor som stiger högt över idegranarna. De var lätta att mis-sa inne bland stammarna, men de syns desto bättre härifrån.

Vänd dig igen så att du har trappan i ryggen. I förgrunden ser du då en sorts klotkrönt kolonn, en så kallad stele, bakom den fontänen och längst bort bakom fontänen en liten musikpaviljong.

De här olika delarna – trappan med balustraden ovanför, stelen, fontänen och musikpaviljongen – är alla kvar sedan konst-, slöjd- och industriutställningen 1907.

Vänd dig nu istället med ansiktet mot trappan och det röda Stadsparkscaféet. Caféet stod klart 1922, efter ritningar av domkyrkoarkitekt Theodor Wallin, och på respektive sida om cafégården ser du ett par korta alléer av fina, knuthamlade lindar.

Fortsätt rakt igenom idegranskogen och stanna vid den stora, fina hängboken med tjock och knotig stam, ett tätt lövverk och grenar som går ända ner till marken.

Här kan man verkligen se att folk har ristat in initialer och hjärtan – en del är nya och andra är gamla. Mindre ristningar gör inte någon speciell skada, däremot kan djupa och stora ristningar i barken ge upphov till helt döda partier, som på sikt kan skada hela trädet. Det här är för övrigt ett perfekt klätterträd, och i mitt tycke är det också ett mycket romantiskt träd.

Dialog mellan Peter Linder och Fredrik Emmerfors:

Peter: Det här är ett speciellt träd från sydöstra Nordamerika. Det kallas sumpcypress, för det växer väldigt sumpigt och fuktigt där och bildar till och med mangroveskogar. Här står det väldigt väl placerat i strandlinjen, så det kommer åt mycket vatten och kan dricka när det behöver. Det här barrträdet faller sina barr varje år, liksom lärkträd och kinesisk sekvoja som vi sett tidigare under rundan. Det kommer alltså nya barr varje år. En lustig egenskap är att sumpcypress kan bilda luftrötter, s.k. pneumatoforer, vilket innebär att rotsystemet går upp i knölar. I mangroveträskan kan de till och med bilda ”styltor” på över en meters höjd. Här i Sverige är det inte så vanligt med särskilt höga luftrötter, men man kan se här i strandlinjen, ca 5-6 meter till höger om trädet, att det går upp 20 cm höga knölar som ser väldigt märkliga ut.

Fredrik: De ser nästan ut som gigantiska ingefäraklumpar.

Peter: Ja, det är en bra liknelse.

Fredrik: Det här rotsystemet då, hur mycket kan det breda ut sig?

Peter: Det kan gå långt i sidled. Trädet söker sig dit där det finns näring och vatten, så rotsystemet kan gå i princip lika mycket i sidled som trädet är högt.